

סנהדרין פד

ברייתא מדף פג.

ואלו שבמיתה: האוכל את הטבל, וכהן טמא שאכל תרומה טהורה, וזר שאכל את התרומה, וזר ששימש, וטמא ששימש, וטבול יום ששימש, ומחוסר בגדים, ומחוסר כפרה, ושלא רחץ ידים ורגלים, ושתויי יין, ופרועי ראש. אבל ערל ואונן ויושב - אינן במיתה, אלא באזהרה. בעל מום, רבי אומר: במיתה, וחכמים אומרים: באזהרה. הזיד במעילה, רבי אומר: במיתה, וחכמים אומרים באזהרה.

המקור למקרה הבא בברייתא: **אונן** מנלן? דכתיב (ויקרא כ"א) **וּמִן הַמִּקְדָּשׁ לֹא יֵצֵא וְלֹא יִחַלֵּף אֶת מִקְדָּשׁ אֱלֹהֵי, הָא אַחַר שְׁלֵא יֵצֵא - חִילֵּל.**
קושי: אמר ליה רב אדא לרבא: ונילף **חילוף חילוף** מתרומה; מה להלן במיתה - אף כאן במיתה!
תירוץ: מי כתיב ביה בגופיה? מכללא קאתי. הוי דבר הבא מן הכלל, וכל דבר הבא מן הכלל - אין דנין אותו בגזרה שוה.

המקור למקרה הבא בברייתא: **יושב** מנלן? אמר רבא אמר רב נחמן: אמר קרא (דברים י"ח) **כִּי בֹא חֹרֵר ה' אֱלֹהֶיךָ מִכָּל שְׂטֵיטָא לְאַחַד לְשַׁבָּת -** לעמידה בחרתיו ולא לישיבה.

המקור לשיטת רבי בבעל מום: **בעל מום, רבי אומר: במיתה, וחכמים אומרים: באזהרה.**
מאי טעמא דרבי? דכתיב (ויקרא כ"א) **אִם אִלּוּ הַסֵּרֶכֶת לֹא יֵבֵא וְאִלּוּ הַמִּזְבֵּחַ לֹא יֵעָלֶי כִּי מֹוֹט בּוֹ וְלֹא יִחַלֵּף אֶת מִקְדָּשׁוֹ כִּי אֲנִי ה' מִקְדָּשׁ וְיִלְיָף חִילּוּף חִילּוּף** מתרומה, מה להלן במיתה - אף כאן במיתה.
קושי: - ונילף **חילוף חילוף** מנותר, מה להלן בכרת - אף כאן בכרת!
תירוץ: מסתברא מתרומה הוה ליה למילף, שכן:

מה דומה בבעל מום ותרומה	מה דומה בבעל מום ונותר	מה דומה בבעל מום וטמא ששימש
פסול הגוף		פסול הגוף
קודש	קודש	קודש
פנים	פנים	פנים
פיגול	פיגול	פיגול
ונותר	ונותר	ונותר

המקור לשיטת חכמים בבעל מום: ורבנן: אמר קרא **לו** - ולא בבעל מום.

ויקרא פרק כב

(ט) וְשִׁמְרוּ אֶת מִשְׁמַרְתִּי וְלֹא יִשְׂאוּ עָלָיו חֲטָא וּמֵתוּ בּוֹ כִּי יִחַלְלֵהוּ אָנִי ה' מְקַדְּשִׁים:

המקור לשיטת רבי בהזיד במעילה: **הזיד במעילה, רבי אומר: במיתה, וחכמים אומרים: באזהרה.**
מאי טעמא דרבי? אמר רבי אבהו גמר **k6n k6n**, מתרומה, מה להלן במיתה - אף כאן במיתה.

ויקרא פרק ה

(טו) נִפְשׁוּ כִּי תִמְעַל מֵעַל וְחֲטָאָה בְּשִׁגְגָה מְקַדְּשִׁי ה' וְהֵבִיא אֶת אֲשָׁמוֹ לֵה' אֵיל תָּמִים מִן הַצֹּאן בְּעֶרְכָּדָּ כֶּסֶף שְׁקָלִים בְּשִׁקְלֵי הַקֹּדֶשׁ לְאֲשָׁם:

ויקרא פרק כב

(ט) וְשִׁמְרוּ אֶת מִשְׁמַרְתִּי וְלֹא יִשְׂאוּ עָלָיו חֲטָא וּמֵתוּ בּוֹ כִּי יִחַלְלֵהוּ אָנִי ה' מְקַדְּשִׁים:

המקור לשיטת חכמים בהזיד במעילה: ורבנן: אמר קרא **לו** - ולא במעילה.

משנתינו (דף פא:) זר ששמש במקדש, רבי עקיבא אומר: בחנק, וחכמים אומרים: בידי שמים
ברייתא

רבי יוחנן בן נורי	רבי עקיבא	רבי ישמעאל	המיתה
חנק מנביא שהדיח - מה להלן בחנק - אף כאן בחנק	סקילה נאמר כאן, והלז הקרב יומת ונאמר להלן (דברים י"ג) והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת, מה להלן בסקילה - אף כאן בסקילה	בידי שמים נאמר כאן (במדבר י"ח) והלז הקרב יומת, ונאמר להלן (במדבר י"ז) - קרח) כל הקרב הקרב אל משכן ה' יומת, מה להלן בידי שמים אף כאן בידי שמים	הטעם
	דנין יומת מ'ומת ואין דנין יומת מ'ומת	דנין הדיוט מהדיוט, ואין דנין הדיוט מנביא (תגובת ר' עקיבא לטיעון זה ורבי עקיבא: כיון שהדיח - אין לך הדיוט גדול מזה)	בסיס למחלוקת בין ר' ישמעאל לר' עקיבא
רבי שמעון אומר: בחנק.	נביא שהדיח - בסקילה		בסיס למחלוקת בין ר' עקיבא לר' יוחנן בן נורי - מחלוקות בנביא שהדיח

קושי על ר' עקיבא בברייתא: הא אנו תנן, רבי עקיבא אומר: בחנק!
 תירוץ: תרי תנאי ואלביא דרבי עקיבא, מתניתין רבי שמעון ואלביא דרבי עקיבא, ברייתא
 רבנן ואלביא דרבי עקיבא.

